

Thư Số 159A Gửi Người Lính Quân Đội Nhân Dân Việt Nam.

Phạm Bá Hoa

Tôi là người Việt Nam. Chào đời năm 1930 tại Đại Ngãi, quận Kế Sách, tỉnh Sóc Trăng. Phục vụ quân lực Việt Nam Cộng Hòa từ ngày 12/5/1954 đến Giờ Thứ 25 ngày 30/4/1975. Sau ngày tang thương này, nhóm cầm quyền Việt Cộng đẩy tôi -và đồng đội của tôi- vào trại tập trung Long Giao ngày 14/6/1975, chuyển đến trại tập trung Suối Máu tháng 10/1975 trên đất Nam, chuyển đến trại tập trung Yên Bái trên đất Bắc ngày 16/6/1976, chuyển xuống trại tập trung Nam Hà tỉnh Hà Nam Ninh tháng 4/1978, ra khỏi trại tập trung ngày 9/9/1987 về đến nhà ở Sài Gòn chiều ngày 12/9/1987. Rời khỏi Việt Nam ngày 29/3/1991 trong đợt HO5 sang Thái Lan làm thủ tục, và ngày 5/4/1991 đặt chân đến Hoa Kỳ tị nạn Việt Cộng. Tôi chưa bao giờ, và sẽ không bao giờ về Việt Nam khi Việt Cộng độc tài còn cai trị quê hương tôi.

Tuy tên Quốc Gia và Quân Lực mà tôi phục vụ không còn nữa, nhưng **linh hồn trong quốc kỳ nền vàng ba sọc đỏ vẫn nguyên vẹn trong tôi, và tôi không bao giờ quên chuỗi tội ác mà các nhóm cầm quyền Việt Cộng gây ra cho Dân Tộc và Tổ Quốc từ ngày 2/9/1945 đến nay.**

Ước mơ của tôi là được trở về Việt Nam sống trên quê hương cội nguồn của mình dưới chế độ dân chủ tự do. Vì vậy mà ước mơ đó luôn thúc đẩy tôi tổng hợp các tin tức và chọn lọc vào nội dung, giúp Các Anh và những thành phần yêu chuộng dân chủ tự do có nét nhìn rộng hơn và rõ hơn, về chế độ độc tài + gian trá + tự cao + tham nhũng, về những sự kiện trên thế giới liên quan trực tiếp lẫn gián tiếp đến mục tiêu ngăn chặn tham vọng thống trị thế giới của Trung Cộng, mà Hoa Kỳ và một số quốc gia phát triển đang thực hiện. Và khi nhóm cầm quyền Việt Cộng suy yếu đến hỗn loạn, hoặc Trung Cộng bị suy yếu đến mức mà nhóm cầm quyền Việt Cộng không thể dựa được nữa, đó là cơ hội cho Các Anh và toàn dân đứng lên giành lại Quyền Làm Người của mình, nối tiếp dòng lịch sử oai hùng của dân tộc từ ngàn năm trước.

Là Người Lính trong Quân Đội gắn liền với hai chữ “Nhân Dân”, phải hiểu là Các Anh có trách nhiệm bảo vệ Nhân Dân, bảo vệ Tổ Quốc, **vì Tổ Quốc với Nhân Dân là trường tồn**, trong khi đảng cộng sản hay bất cứ đảng nào độc tài mà cầm quyền cũng chỉ một giai đoạn của lịch sử. Ngay cả Cộng Sản Quốc Tế là Liên Xô như đang chờ nắm quyền thống trị thế giới vô sản, đã phải sụp đổ từ đầu năm 1991 vì bản chất độc tài độc ác của cộng sản. Cộng sản Liên Xô sụp đổ, kéo theo nhóm quốc gia cộng sản vùng Đông Châu Âu cùng sụp đổ.

Chưa hết, Các Anh hãy nhớ lại vào nửa thế kỷ trước đó, phát xít Đức bắt đầu chiến tranh xâm lăng Ba Lan từ tháng 10/1939 và chiếm gần hết Châu Âu, trong khi phát xít Nhật bắt đầu chiến tranh với Hoa Kỳ từ tháng 12/1941 và chiếm gần hết các quốc gia vùng Đông Nam Châu Á, nhưng đến cuối năm 1945 thì cả Đức lẫn Nhật phải gục ngã -vì họ là chế độ độc tài với tham vọng thống trị thế giới, không thể tồn tại dài lâu- trước thế giới tự do. Cuối năm 2024 này, chế độ độc tài Syria bị người dân nổi dậy lật đổ, Tổng Thống độc tài cùng gia đình bay sang Nga tị nạn. **Các quốc gia độc tài -nhất là cộng sản- còn sót lại nói chung, và cộng sản Việt Nam nói riêng, cũng trong quy luật này.** Và nội dung tôi gửi đến Các Anh được đặt trên căn bản đó.

Xin nói thêm cho rõ. Với những bài văn bài thơ của các tác giả ở trong nước, tôi xin sử dụng chữ viết truyền thống thay thế chữ viết thời Việt Cộng, ngoại trừ những nhóm chữ thời Việt Cộng mà tôi không hiểu nghĩa.

Ngày 10/10/2024 tại Hà Nội, nhóm cầm quyền Việt Cộng tổ chức linh đình gọi là kỷ niệm “70 năm giải phóng”. Tôi xin nhắc lại, người dân nước Việt Nam Dân Chủ Cộng Hòa từ khi có cái đảng cộng sản của ông hồ chí minh là vô cùng khốn khổ, bởi những tội ác của họ trong chính sách độc tài đảng trị. **Ông hồ dùng cái tên “Đảng Lao Động” để che giấu cái tên “Đảng Cộng Sản”, là ông đã lừa gạt mọi người dưới quyền cai trị của ông từ khi bắt đầu ...**

Tôi tin rằng, không phải một vài trăm hay một vài triệu người, mà là hằng tỷ người trên thế giới đều biết đến tội ác của cộng sản đối với nhân loại nói chung, và dân tộc Việt Nam nói riêng. Tội ác như thế nào? Nội dung này chỉ là sự cố gắng dựng lại một góc nhỏ “chân dung tội ác” của ông hồ chí minh, và tiếp nối bởi các nhóm cầm quyền Việt Cộng đàn em của ông, từ bản chất độc tài toàn trị, họ tạo ra tội ác để người dân sợ hãi, phải tuân phục họ, và chấp nhận họ cầm quyền dài lâu.

Trong lá thư này, tôi tóm lược các tội ác:

1. Năm 1945, tuần lễ vàng.
2. Năm 1951, chủ trương diệt trừ văn hoá Việt Nam.
3. Năm 1953 – 1956, cải cách ruộng đất.
4. Năm 1954 – 1956, cuộc di cư chánh thức và băng rừng vượt biển của đồng bào từ Bắc vào Nam.

1. Năm 1945, tuần lễ vàng. (source: Tác giả Trần Gia Phụng),

Ông hồ chí minh và đàn em của ông **cướp chánh quyền từ Thủ Tướng Quốc Gia Việt Nam Trần Trọng Kim**, và thành lập nước Việt Nam Dân Chủ Cộng Hòa **ngày 2/9/1945**. Ngày hôm sau, ông tìm cách kiếm tiền từ trong người dân, vì ngân hàng quốc gia chỉ còn 1.250.000 đồng tiền Đông Dương mà một nửa đã rách nát không còn giá trị. Võ Nguyên Giáp được giao trách nhiệm tổ chức “Quỹ Độc Lập” với sắc lệnh số 4/SL ngày 4/9/1945. Nội dung sắc lệnh này, kêu gọi người dân trong cả nước quyên góp ủng hộ chánh phủ. Ông Đỗ Đình Thiện trách nhiệm gây quỹ tại Hà Nội, tại các tỉnh do lãnh đạo địa phương trách nhiệm.

(hình ông Võ Nguyên Giáp)

Ngày 7/9/1945, phát động “tuần lễ vàng” với lời kêu gọi của ông hồ chí minh nhẹ nhàng nhưng không kém phần thống thiết, như đang cầu xin người dân ủng hộ tổ chức Việt Minh -chữ tắt của Việt Nam Độc Lập Đồng Minh Hội- che giấu cái tên Cộng Sản mà ông ta mang từ Đại Hội Quốc Tế Cộng Sản trên đất Liên Xô trở về. Theo dự trù, tuần lễ vàng thực hiện từ ngày 7 đến 14/9/1945, nhưng thật sự đã kéo dài trong nhiều tháng và được người dân hưởng ứng đóng góp, có người lột cả bông tai ủng hộ tại chỗ.

Tổng kết tuần lễ vàng: **“Thu được 370 kilô vàng và 20 triệu đồng. Riêng số tiền thu được, tương đương với tổng số thuế thân và thuế điền thu được trên toàn quốc trong một năm dưới thời Pháp thuộc.”** (Trích trong bài Tuần Lễ Vàng của tác giả Trần Gia Phụng)

Tóm tắt. Với “tuần lễ vàng”, ông hồ chí minh kêu gọi lòng hảo tâm của những nhà giàu với lời lẽ hết sức nhẹ nhàng, khẩn thiết, và được người dân từ nghèo đến giàu ủng hộ. Nhưng, chính vì lòng tốt của người dân nghe lời ông hồ mà ủng hộ khối vàng và khối tiền rất lớn, **lại giúp hồ chí minh** có đủ tiền tuổi và tài sản của những người đã chung góp, mà sau đó ông ta ghép vào các thành phần đem ra đấu tố đến chết trong Cải Cách Ruộng Đất năm 1953-1956, và toàn bộ tài sản đều bị Việt Minh cộng sản tịch thu.

2. Năm 1951, Việt Cộng chủ trương diệt trừ văn hóa Việt Nam. (source: Wikipedia báo Tiếng Dội 24/8/1951)

Ngày 24/8/1951, nhật báo Tiếng Dội số 462, năm thứ 3, Chủ nhiệm là Trần Chí Thành tự Trần Tấn Quốc, tòa soạn trên đường Gia Long Saigon, có bài viết **“Việt Minh vận động cho Việt Nam làm chư hầu Trung Cộng”**, in nguyên văn một tờ truyền đơn do ông Trường Chinh ký tên, như sau :

Ủy Ban Hành Chánh Kháng Chiến Việt Nam Dân Chủ Cộng Hòa
Tổng Thư Ký Đảng Lao Động Việt Nam
Số 284/LĐ Độc Lập Tự Do Hạnh Phúc

Hỡi đồng bào thân mến,

Việt Nam yêu mến của chúng ta là chư hầu của Trung Hoa bao nhiêu năm rồi, tại sao chúng ta lại nhận cái thứ chữ kỳ quái của bọn da trắng tư bản? Tại sao ta lại truyền bá trong dân chúng từ Ải Nam Quan đến Mũi Cà Mau, cách viết chữ dị kỳ của tên thực dân Pháp Alexandre de Rhodes đã đem qua xứ mình?

(hình ông Trường Chinh)

Không. Đồng bào của ta nên loại bỏ cách viết theo lối Âu Tây ấy, dù cách viết rõ ràng có mau thật đấy, để ta hãy trở về với thứ chữ của ông bà ta ngày trước là thứ chữ nho của Trung Hoa. Vả chăng, người Trung Hoa, bạn của ta, mà cũng là Thầy của chúng ta nữa. Chúng ta không hổ thẹn mà nhìn nhận như thế, vì Trung Hoa là một dân tộc văn minh trước nhất hoàn cầu. Còn nói gì đến y khoa của Âu Mỹ, chúng chỉ cắt, đục, khoét, nạo, có thể thôi.

Hỡi đồng bào yêu mến.

Chúng ta hãy gạt bỏ cách chữa bệnh của bọn đế quốc phương Tây đem qua xứ ta. Ta hãy bỏ nhà bảo sanh của chúng, bỏ bệnh viện của chúng, ta hãy dùng thuốc dán của ông cha ta để lại, và nhất là dùng thuốc Tàu danh tiếng khắp cả hoàn cầu. Ta hãy trở về phương pháp này, trước nữa để ủng hộ các bạn Trung Hoa, sau nữa để loại ra khỏi nước Việt Nam yêu mến của ta bao nhiêu những đồ nhập cảng thực dân như là khoa học, phát minh v...v...Ta hãy quét sạch lũ “trí thức” đã xuất thân ở các trường Âu Mỹ, đế quốc, và thực dân.

Chúc tổng phản công và thi hành mọi phương pháp bài trừ thực dân.

Trường Chinh, Tổng thư ký đảng Lao Động

Số báo Tiếng Dội này nằm trong Thư Viện tiếng Việt thuộc Bảo Tàng Viện Anh Quốc (British Museum, London).

3. Năm 1953 – 1956, Việt Cộng với chiến dịch Cải Cách Ruộng Đất. (Nguồn: Nguyễn Quang Duy & Wikipedia)

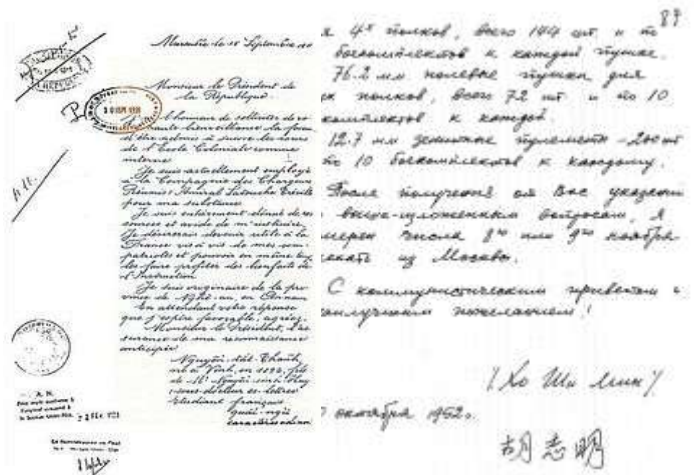
Trong lúc còn ở hang Pắc Pó, ông hồ chí minh gửi thư sang Nga, xin ông Stalin cứu xét chương trình “Cải Cách Ruộng Đất” dưới đây:

Thư số 2, ngày 31/10/1952

Kính gửi đồng chí Stalin thân mến,

“Xin gửi Ngài chương trình “Cải Cách Ruộng Đất” của đảng Lao Động Việt Nam. Chương trình hành động được lập bởi chính tôi, dưới sự giúp đỡ của đồng chí Lưu Shao Shi”, và đồng chí Văn Sha Shan. Đề nghị Ngài xem xét và cho lời chỉ dẫn”.

Gửi lời chào cộng sản.

hồ chí minh (ký tên).

Xin chú ý: **Bên trái** là Thư hồ chí minh xin nhập học trường thuộc địa tại Pháp **ngày 15/9/1911**. **Bên phải** là Thư hồ chí minh ngày **31/10/1952** gửi cho Nga xin duyệt xét cải cách ruộng đất.

Hai thư với nét chữ viết và chữ ký, cùng với hai tấm hình hoàn toàn khác nhau.

Chiến dịch Cải Cách Ruộng Đất trên lãnh thổ nước Việt Nam Dân Chủ Cộng Hòa, với mục đích **xóa bỏ văn hóa truyền thống** mà ông hồ gọi là “văn hóa phong kiến”, và **tiêu diệt** các thành phần mà ông hồ gán cho những cái tên “bóc lột, phản quốc, và phản động”, để lập nên **chuyên chính vô sản**, và đưa nước Việt Nam Dân Chủ Cộng Hòa tiến lên chủ nghĩa xã hội, theo Bản Tuyên Ngôn đảng cộng sản mà ông Karl Marx đã tuyên bố: **“Cách mạng ruộng đất là điều kiện giải phóng dân tộc”**.

Nguyễn Ái Quốc (1931)

Hồ Quang (1939)

Tháng 11/1953, Quốc Hội thông qua dự luật “Cải Cách Ruộng Đất” và ban hành ngày 19/12/1953. Ông hồ chí minh tuyên bố: *“Luật cải cách ruộng đất của ta chí nhân, chí nghĩa, hợp lý, hợp tình, chẳng những làm cho cố nông, bản nông, trung nông có ruộng cày, đồng thời chiếu cố đồng bào phú nông, đồng bào địa chủ”*.

Ngay sau đó thành lập ban lãnh đạo trung ương, gồm:

- **Trưởng Ban:** Trường Chinh, Tổng Bí Thư Đảng.
- **Trưởng Ban thí điểm Thái Nguyên:** Hoàng Quốc Việt, Ủy viên Bộ Chính Trị, Ban Chấp Hành trung ương đảng.
- **Trưởng Ban thí điểm Thanh Hóa + Nghệ An + Hà Tĩnh:** Lê Văn Lương, Ủy viên dự khuyết Bộ Chính Trị, Ban Chấp Hành trung ương đảng.
- **Giám Đốc trực tiếp điều hành chiến dịch:** Hồ Viết Thắng, Ủy viên dự khuyết Ban Chấp Hành trung ương đảng.

Thực hiện chiến dịch cải cách ruộng đất qua 5 giai đoạn:

Giai đoạn 1, huấn luyện cán bộ.

Cán bộ đảng Lao Động -tức đảng Cộng Sản- tham gia cải cách ruộng đất phải học khóa Chinh Huấn 1953, và một số được đưa sang huấn luyện tại Trung Cộng, trong mục đích giúp cán bộ nắm vững đường lối của đảng cộng sản trong cải cách ruộng đất, theo quan điểm bốn thành phần “trí, phú, địa, hào, phải đào tận gốc tước tận rễ”. Tổng số cán bộ thi hành chiến dịch là **48.818 người**.

Sau đó, các Đội Cán Bộ cải cách ruộng đất, phải vào các làng xã “cùng ăn, cùng ngủ, cùng làm” với các bản cố nông trong làng xã đó, để kết nạp họ thành “rễ”, thành “cành” của Đội.

Giai đoạn 2, phân loại thành phần.

Đội Cải cách Ruộng Đất sau khi ra mắt làng xã, là xúc tiến công tác phân loại tất cả gia đình trong xã theo 5 thành phần:

Một là địa chủ.

Hai là phú nông.

Ba là trung nông cứng, nếu làm chủ 1 con bò, 1 con heo, và 1 đàn gà. Đến trung nông vừa, nếu làm chủ 1 con heo và 1 đàn gà. Sau cùng là trung nông yếu, nếu chỉ có 1 đàn gà.

Bốn là bản nông.

Và Năm là cố nông.

Gia đình nào có 2 con heo có thể gọi là phú nông. **Tỷ lệ địa chủ được quy định trước là 5% dân số tại mỗi xã.** Nếu chưa đủ tỷ lệ, các Đội Cải Cách phải bằng mọi cách để dồn lên thành phần địa chủ cho đủ **tỷ lệ 5% là một quy định bắt buộc.** Các gia đình bị xếp vào thành phần địa chủ, Đội Cải Cách phải lọc ra 3 thành phần nhỏ, là: Địa chủ gian ác. Địa chủ thường. Và địa chủ có ủng hộ kháng chiến. Khi bị xếp vào thành phần địa chủ gian ác, Đội Cải Cách bắt giam ngay lập tức.

Giai đoạn 3, học tập đấu tố.

Các bản nông cố nông -tức rể và càn- sẽ học "lớp đấu tố" do Đội Cải Cách giảng dạy. Qua đó, học viên biết cách nhận dạng các tội ác của địa chủ, và được khuyến khích nhớ ra tội ác của từng địa chủ đã bóc lột họ như thế nào. Du kích và cán bộ cải cách ruộng đất tìm bắt các gia đình địa chủ, nếu cần, phải len vào thành phố lũng bắt địa chủ và con cái của họ, cho dù họ đang là cán bộ hay công nhân viên chức nhà nước.

Giai đoạn 4, công khai đấu tố.

Các buổi đấu tố thường tổ chức vào ban đêm. Số người tham gia đấu tố, được huy động từ vài trăm đến hàng ngàn người. Thời gian đấu tố, từ một đến ba đêm tùy theo mức độ tội trạng của địa chủ. Trong đêm đấu tố, các bản nông bước ra kể tội địa chủ đã bóc lột họ như thế nào.

Tại các tỉnh có tổ chức cải cách ruộng đất, đảng Lao Động -tức đảng cộng sản- cho ra tờ báo lấy tên là "Lá Rừng", ám chỉ địa chủ nhiều như lá rừng. Tờ báo có nhiệm vụ tường thuật chi tiết các vụ đấu tố. Sau khi bị đấu tố, các địa chủ bị tạm giam trở lại để chờ tòa án nhân dân xét xử. Gia đình và thân nhân người bị đấu tố bị cô lập, bị bỏ đói, bị phân biệt đối xử, và nhục hình.

Và giai đoạn 5, xử án địa chủ.

Tại các huyện, một tòa án nhân dân đặc biệt được lập ra, xuống các xã xét xử các địa chủ. Sau khi kết án, thì những người bị án tử hình thì ngay lúc ấy, Đội Tự Vệ Xã bắn chết trước mặt mọi người. Những người không bị xử bắn, thì bị cô lập trong các làng xã cho đến chết.

Từ cuối năm 1954, dưới sức ép của cố vấn Trung Cộng, **chiến dịch được mở rộng tại 3.341 xã thuộc 15 tỉnh miền Trung và miền Bắc,** và thực hiện nhanh hơn để thu ngắn thời gian. Từ đó, chiến dịch càng lên cao điểm càng mất kiểm soát dẫn đến tình trạng vô chánh phủ. Đám đông dân chúng được dịp trả thù địa chủ trở nên kích động mạnh, tố cáo hỗn loạn gây nhiều oan sai và cô lập, đối xử nhục hình với gia đình người bị đấu tố.

Hơn 70% người bị quy vào thành phần địa chủ và phú nông là bị oan. Có trường hợp là cán bộ, đảng viên cũng bị dân chúng đấu tố. Điển hình là:

Trường hợp tử hình **bà Nguyễn Thị Năm**, chủ hiệu Cát Hanh Long ở Hải Phòng, mẹ nuôi của Lê Đức Anh, Lê Đức Thọ, Phạm Văn Đồng, Trường Chinh. Bà có một con trai là Trung Đoàn Trưởng của quân đội nhân dân Việt Nam. Trong "Tuần Lễ Vàng", gia đình bà cũng đã hiến 100 lượng vàng. Nhưng đoàn cán bộ trong cải cách ruộng đất, đã biến những hành động yêu nước của Nguyễn Thị Năm bị cho là "giả dối nhằm chui sâu, leo cao vào hàng ngũ cách mạng để phá hoại.

"Và bà bị lên án là "tư sản địa chủ cường hào gian ác" ngang qua bài viết "Địa chủ ác ghê" của C.B. trên báo Nhân Dân ngày 21/7/1953, kể tội bà là "làm chết 32 gia đình gồm 200 người + giết chết 14 nông dân + tra tấn đánh đập hàng chục nông dân...". Cũng theo đó, bà Nguyễn Thị Năm đã "thông đồng với Pháp và Nhật để phá hoại kháng chiến". Bà bị bắn chết ngày 9/7/1953 tại Đòng Bám, tỉnh Thái Nguyên.

Tổng số **cán bộ và đảng viên bị chính đốn là 84.000 người**, chiếm tỷ lệ hơn 55%. Có những chi bộ tốt bị coi là chi bộ phản động, bí thư hoặc chi ủy viên chịu hình phạt nặng. Tình hình chính đốn ở cấp huyện và cấp tỉnh cũng hỗn loạn. Hà Tĩnh là tỉnh cá biệt, có 19 cán bộ tỉnh ủy viên, công an, huyện đội đều bị xử tử.

Trường hợp **Thiếu Tướng Vương Thừa Vũ**, Tư lệnh Đại Đoàn 308, nguyên Tư Lệnh Mặt Trận Hà Nội năm 1946, Chủ Tịch Ủy Ban Quân Quản Hà Nội, bị các cán bộ cải cách bắt ở ngoại thành Hà Nội và có người đầu tố ông là "địa chủ, xuất thân là tư sản, lập trường chính trị không rõ ràng".

Các cháu nội của Cụ Phan Bội Châu, trong đó có một người là Trung Đội Trưởng, nhà nghèo, 3 sào đất cho 3 mẹ con, nhưng cũng bị quy là địa chủ và bị tù một thời gian.

Phó Bảng Đặng Văn Hưởng, Bộ Trưởng phụ trách Thanh Hóa - Nghệ An - Hà Tĩnh của chánh phủ, bị dân chúng đầu tố vì cho rằng ông từng làm quan cho triều Nguyễn, và chết tại quê nhà ở Diễn Châu.

Hoàng Giáp Thượng Thư **Nguyễn Khắc Niệm**, cha của nhà văn hóa Nguyễn Khắc Viện, cũng bị dân đầu tố vì từng làm quan to cho triều Nguyễn, bị giam trong chuồng nuôi hươu, phải ăn cơm thiu, và chết tại quê nhà ở Hương Sơn, Hà Tĩnh.

Tổng kết chiến dịch Cải Cách Ruộng Đất. Đã tịch thu của địa chủ:

- 148.565 ngôi nhà.
- 810.000 mẫu ruộng.
- 106.448 trâu bò, và 1.846.000 nông cụ.

Theo bộ "Lịch Sử Kinh Tế Việt Nam 1945-2000" do Viện Kinh Tế Việt Nam ấn hành tại Hà Nội năm 2004, thì số nạn nhân bị đầu tố là **172.008 người** bị ghép vào các thành phần:

- 26.453 người là địa chủ cường hào gian ác.
- 82.777 người là địa chủ thường.
- 586 người là địa chủ kháng chiến.
- Và 62.192 người là phú nông.

Trong tổng số 172.008 nạn nhân, số người bị oan chiếm đến 123.266 người, hay là **71.6%**. Con số về tổng số nạn nhân trên đây, chưa tính đến thân nhân thân quyến của họ cũng bị cô lập và phân biệt đối xử đến chết

Chiến dịch Cải Cách Ruộng Đất, đã phân chia 810.000 mẫu đất canh tác cho 2.000.000 gia đình nông dân ở đồng bằng và trung du, tức khoảng 72,8% gia đình nông dân. Tuy nhiên, quyền tư hữu ruộng đất của nông dân chỉ là tạm thời, vì **năm 1958** thì trung ương đảng quyết định tập thể hóa toàn bộ theo kế hoạch phát triển nông thôn.

Đến **Hiến Pháp 1959**, thiết lập quyền sở hữu tập thể. Và **Hiến Pháp 1980**, thì quyền tư hữu của nông dân hoàn toàn biến mất, và nhà nước làm chủ đất trên toàn cõi Việt Nam.

Nhà thơ Nguyễn Hữu Loan, trong một buổi phỏng vấn nhà thơ nổi tiếng với bài "Màu Tím Hoa Sim", Nguyễn Hữu Loan đã đề cập tới tội ác của hồ chí minh, kẻ đã phát động chiến dịch Cải Cách Ruộng Đất theo lệnh của quốc tế cộng sản, đã giết hàng chục ngàn người dân vô tội ở miền Bắc:

(hình nhà thơ Nguyễn Hữu Loan)

“Nó phát động đấu tố bố mẹ, gọi bố mẹ là tao với mày. Thế là tôi chống cái đấy, và tôi đi trở lại với cái đạo làm người. Tôi thấy hồ chí minh làm cái việc vô đạo, mà tôi dám chửi trước đại hội.

Rồi trong một buổi tập họp để tôn vinh hồ chí minh, tôn vinh đạo đức hồ chí minh âm ỉ, ai đội ông hồ chí minh coi như ông thánh trên đầu họ, còn tôi, tôi thấy thằng này là thằng mất đạo đức, bởi vì nó phát động chiến dịch cải cách ruộng đất để đấu tố bố mẹ. Tôi cho thằng này là thằng mất dạy, không còn giống người nữa, nhưng mà không ai dám nói gì cả”.

Chiến dịch “Cải Cách Ruộng Đất” dẫn đến giết người quá dã man mà ông hồ chí minh lại nói là **chí nhân chí nghĩa hợp lý hợp tình**. Hóa ra con người ông hồ sau khi học xong trường trường đại học Lao Động Cộng Sản Phương Đông tại Liên Xô năm 1923, trường này đào tạo về **chủ nghĩa Marx, tuyên truyền, và khởi nghĩa vũ trang**. Xem ra tội ác của ông không biết phải viết như thế nào để diễn tả hết những góc cạnh của tội ác, vì chiến dịch này giết người theo tỷ lệ 5% căn cứ theo dân số tại mỗi xã Cải Cách Ruộng Đất!

Nói đến tỷ lệ giết người tại mỗi xã, tôi -Phạm Bá Hoa- nhớ lại vào giữa năm 1951 khi sống tại Sài Gòn, có người bạn cho tôi đọc bản dịch của tác giả người Pháp, nghiên cứu đời sống nông dân tại các vùng nông thôn miền Bắc. Một cách tổng quát thì mỗi xã có 5% người giàu chiếm giữ 90% tài sản, trong khi 95% người nghèo chỉ chiếm giữ 10% tài sản. Rất có thể trong chương trình Cải Cách Ruộng Đất, ông hồ chí minh căn cứ theo đó để giết người theo tỷ lệ 5% chẳng? Vì tôi chưa tìm thấy tài liệu nào cho biết tỷ lệ giết người này căn cứ vào đâu. Nhưng, cho dù biết hay không biết tỷ lệ giết người từ đâu ra, nhưng chủ trương của ông hồ chí minh ra lệnh giết 5% trong số người tại mỗi xã trong chiến dịch Cải Cách Ruộng Đất 1953-1956 là vô cùng tàn nhẫn, vô cùng khiếp đảm!

4. Năm 1954 - 1956, cuộc di cư từ Bắc vào Nam.

Hiệp Định Đình Chiến ngày 20/7/1954 tại Geneve, Thụy Sĩ, chia dải đất có dạng hình cong chữ S tuyệt đẹp, thành hai quốc gia:

Từ vĩ tuyến 17 **trở lên cực bắc** là nước Việt Nam Dân Chủ Cộng Hòa theo chế độ cộng sản độc tài.
Từ vĩ tuyến 17 **trở xuống cực nam** là nước Việt Nam Cộng Hòa theo chế độ dân chủ tự do.

Giám sát thi hành Hiệp Định là một **Ủy Hội Quốc Tế** gồm đại diện của Ấn Độ theo chế độ trung lập + Ba Lan theo chế độ cộng sản + Canada theo chế độ tự do. **Đại diện Canada là ông Sherwood Lett**, cho biết:

“Tổng số nhân viên trong Ủy Hội có 120 quân nhân + 29 nhân viên dân sự. Theo tài liệu thì phái đoàn Canada đã trình Ủy Hội 3 điểm:

Một. Việt Minh đã vi phạm nặng nề điều 14 của Hiệp Định là đàn áp và ngăn cản việc di cư vào Nam của người dân ở Phát Diệm, Trà Lý, Ba Làng, Lưu Mỹ, Thuận Nghĩa, Xã Đoài. Đại diện Canada trong Ủy Hội phản đối và lên án hành động này.

Hai. Việt Minh tố cáo đồng bào miền Bắc bị cưỡng bách di cư vào Nam. Canada cho điều này là hoàn toàn vô căn cứ, vì đại diện Canada đã tiếp xúc hơn 25.000 người trong các trại tạm cư trên lãnh thổ Việt Nam Cộng Hòa, không một người nào ngờ ý muốn trở về miền Bắc cả.

Ba. Canada tố cáo đích danh nhân viên Ấn Độ và Ba Lan đã thiếu vô tư và thiên vị Việt Minh cộng sản. (trích trong lá thư Canada của Trà Lũ, do chiensitudo chuyển ngày 12/6/2017)

Trong khi chiến dịch “Cải Cách Ruộng Đất” đang diễn tiến với những cách đấu tố và giết người man rợ, thì Hiệp Định Genève có hiệu lực, người dân nước Việt Nam Dân Chủ Cộng Hòa cộng sản bỏ cả

nhà cửa tài sản trên mảnh đất thân yêu, ào ạt chạy vào nước Việt Nam Cộng Hòa theo quy định trong Hiệp Định, bằng:

Đường biển. Với các tàu vận tải của Pháp, Hoa Kỳ, Ba Lan, Đài Loan, và các quốc gia đồng minh trợ giúp, chuyên chở được **655.037 đồng bào** từ Hải Phòng chạy trốn cộng sản. Chuyến tàu cuối cùng cập bến Sài Gòn ngày 16/8/1955.

Đường hàng không. Các phi cơ vận tải từ phi trường Gia Lâm và Bạch Mai ngoại ô Hà Nội, và phi trường Cát Bi của Hải Phòng, lần lượt bay vào Sài Gòn. Trong thời gian này, phi trường Tân Sơn Nhất thường xuyên đông nghẹt, vì mỗi ngày có từ 2.000 đến 4.200 người rời khỏi phần đất cộng sản di tản vào Sài Gòn. Số người chạy trốn cộng sản bằng đường hàng không là **213.635 đồng bào**.

Cộng chung số người được chuyên chở bằng đường hàng không và đường biển vào Việt Nam Cộng Hòa là **868.672 người**, được chánh phủ và đồng bào Việt Nam Cộng Hòa đón tiếp định cư tại 319 làng thích hợp với những ngành nghề và dịch vụ:

- **Cái Sắn, Rạch Giá**, cho nông dân canh tác ruộng rẫy hoa màu.
- **Bình Tuy và Phú Quốc**, cho ngư dân sống với nghề đánh bắt hải sản.
- **Long Khánh, Định Quán, Gia Kiệm, Hố Nai**, cho người dân khai thác lâm sản và thủ công đồ gỗ.
- **Cao nguyên Ban Mê Thuột**, cho người dân trồng cây kỹ nghệ.
- **Sài Gòn và vùng phụ cận**, cho người dân kinh doanh sản xuất và dịch vụ.

Từ năm 1954 đến năm 1956, có 102.861 đồng bào trốn khỏi lãnh thổ cộng sản, đến lãnh thổ tự do bằng cách dùng tàu đánh cá dọc theo duyên hải, hoặc băng rừng vượt suối dọc theo dãy Trường Sơn.

Tổng cộng số đồng bào chạy trốn cộng sản từ nước Việt Nam Dân Chủ Cộng Hòa, vào đến nước Việt Nam Cộng Hòa là **971.533 người**.

Tóm tắt.

Qua chiến dịch cải cách ruộng đất, người dân nhận rõ bản chất dã man của ông hồ chí minh khi ông ra lệnh giết người theo tỷ lệ, vì vậy mà gần một triệu đồng bào hoảng hốt bỏ lại tài sản cùng mồ mả ông bà, để thoát khỏi cái chế độ Việt Minh cộng sản độc tài tàn bạo, và đồng bào cũng nhận ra quyết định của mình là đúng, khi được đón tiếp định cư tại những vùng đất thích hợp với nghề nghiệp trên lãnh thổ Việt Nam Cộng Hòa.

Với hình ảnh cuộc di cư này là chứng tích rõ ràng “cuộc bỏ phiếu bằng chân” của gần một triệu đồng bào chọn lựa chế độ chính trị, để được sống một cuộc đời đáng sống trong “**chế độ dân chủ tự do**”. Và chắc chắn rằng, không có người nào từ nước Việt Nam Cộng Hòa chạy sang nước Việt Nam Dân Chủ Cộng Hòa để sống ở đó, ngoại trừ quân lính chánh quy của Việt Minh cộng sản.

Kết luận.

Đây mới là lá thư thứ hai mà tôi tóm lược những tội ác của ông hồ chí minh và lần lượt qua các nhóm cầm quyền Việt Cộng, nhân “**50 Năm Đau Ấn Đau Thương Của Dân Tộc Việt Nam Bị Việt Cộng Cai Trị 1975 - 2025**”. Tôi giúp Các Anh nhận ra sự khác biệt giữa lãnh đạo Việt Nam Cộng Hòa chúng tôi với nhóm cầm quyền Việt Nam Dân Chủ Cộng Hòa của Các Anh.

Các Anh nhìn xem, các tổ chức lớn nhỏ nào từ trung ương xuống đến tận cùng trong xã hội họ cũng kèm theo hai chữ “Nhân Dân”, mà họ luôn bịt mắt bịt miệng bịt tai Nhân Dân thông qua chính sách

“**dối trá trong học đường**” và chính sách “**tuyên truyền dối trá trong xã hội**” từ Ban Tuyên Giáo, để người dân từ nghi ngờ dối trá., rồi nghe mãi dối trá theo thời gian lại hóa thành tin họ. Khi tin tưởng họ, tức là sợ hãi họ, tuân phục họ, nhưng không dễ để nhận ra điều đó. Điều hành sinh hoạt quốc gia thì có “**thanh bảo kiếm Công An Nhân Dân**” theo dõi kiểm soát Nhân Dân tận phường khóm xã ấp. Nhân Dân nói lỡ một lời, viết sai một chữ, một cử chỉ không đúng, bị Công An Nhân Dân trừng phạt ngay lập tức. :

Tại sao họ lại độc ác đến như vậy? Vì họ là Cộng Sản với bản chất độc tài + độc ác + tự cao + tham nhũng, Họ luôn tự xưng là “**đỉnh cao trí tuệ**” tức là trí tuệ cộng sản, mà trí tuệ cộng sản là độc tài cầm quyền, khi độc tài cầm quyền thì người dân phản đối, khi bị phản đối thì họ phải đè đầu người dân xuống bằng chính sách dối trá trong học đường và dối trá trong xã hội. Có như vậy họ mới tự do tham nhũng, phải nói là tham nhũng kinh khủng mới đúng. Bằng chứng là trong hai năm vừa qua, các viên chức Việt Cộng tham nhũng khi ra tòa, họ nộp hàng trăm -thậm chí là hàng ngàn- tỷ đồng một cách dễ dàng, gọi là “**khắc phục hậu quả**” để nhẹ tội giảm án. Những viên chức vào tù, thì có trại giam T16 dành riêng nhốt họ, nói ưu đãi thì không đúng, nhưng hoàn toàn khác với nhà tù nhốt người dân.

Vậy, Các Anh hãy luôn luôn sẵn sàng, khi cơ hội chợt đến là lập tức đứng lên, toàn dân sẽ đứng cạnh Các Anh, cùng Các Anh làm nên lịch sử bằng cách triệt hạ chế độ cộng sản độc đảng, độc quyền, độc tài, độc đoán, và độc ác nhất suốt dòng lịch sử Việt Nam oai hùng từ khi lập quốc hơn 4.000 năm trước. Bởi, **không quốc gia nào hành động thay cho Việt Nam mình đâu Các Anh à, mà họ chỉ sẵn sàng trợ giúp Việt Nam mình thực hiện trách nhiệm cao cả đó.**

Từ đó, người Việt Nam trong nước và người Việt Nam chúng tôi tị nạn cộng sản tại hải ngoại, cùng nhau vá lại mảnh giang sơn đã “**rách loang lỗ**” bởi những Hiệp Ước của Việt Cộng giao đất giao biển cho Trung Cộng, xóa tan những “**vết da beo trên da thịt quê hương**” mà hiện nay là những làng mạc có công nhân hay quân lính Trung Cộng sinh sống mà người Việt bị cấm vào. Cùng nhau khôi phục lại nền văn hoá nhân bản và khoa học dù phải trải qua hai ba thế hệ mới thành công, và cùng nhau phát triển một xã hội dân chủ pháp trị mà mọi người được hưởng một cách tự nhiên những quyền căn bản của mình.

Hãy nhớ, “**Tự do**, không phải là điều đáng sợ, mà là nền tảng cho sự thịnh vượng của đất nước. **Không có dân chủ**, không thể có sự trỗi dậy và phát triển bền vững. **Muốn được sống trong Tự Do Dân Chủ, chính chúng ta phải tranh đấu**, vì Tự Do Dân Chủ không phải là quà tặng./

Texas, ngày 14 tháng 1 năm 2025

Phạm Bá Hoa

Kính mời đọc thêm những bài khác của tác giả tại:

<http://www.vietnamvanhien.org/phambahoa.html>

www.vietnamvanhien.net

VIỆT NAM VĂN HIẾN

www.vietnamvanhien.info

TỦ SÁCH VĂN HIẾN TRÊN MẠNG VỚI HƠN 12200 TÁC PHẨM & TIẾT MỤC